

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2023. október 11.
(OR. en)

2022/0147(COD)

PE-CONS 37/23

**CONSOM 251
MI 561
COMPET 663
EF 190
ECOFIN 636
DIGIT 128
CYBER 169
CODEC 1197**

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2011/83/EU irányelvnek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2023/... IRÁNYELVE

(…)

a 2011/83/EU irányelvnek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések tekintetében történő módosításáról és a 2002/65/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 486., 2022.12.21., 139. o.

² Az Európai Parlament 2023. október 5-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) A 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ uniós szintű szabályokat határoz meg a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazására vonatkozóan. Emellett a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv² szabályokat határoz meg többek között a kereskedő és a fogyasztó által áru vagy szolgáltatás értékesítése céljából távollevők között kötött szerződésekre vonatkozóan.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedések révén hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 38. cikke előírja, hogy az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.
- (3) A belső piac keretein belül a választás szabadságának védelme érdekében magas szintű fogyasztóvédelemre van szükség a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések terén a távértékesítés iránti fogyasztói bizalom erősítése céljából.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- (4) A fogyasztóvédelem egyformán magas szintjének az egész belső piacon történő biztosítása a legmegfelelőbbben teljes harmonizációval érhető el. Teljes harmonizációra van szükség annak biztosítására, hogy az Unióban valamennyi fogyasztó érdekeit magas szinten és egyenlő módon védelmezzék, valamint egy jól működő belső piac jöjjön létre. A tagállamok ezért nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be nemzeti jogukban az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket az ezen irányelv hatálya alá tartozó szempontok tekintetében, kivéve, ha ez az irányelv másként rendelkezik. Ilyen harmonizált rendelkezések hiányában a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy szabadon fenntartsanak vagy bevezessenek rendelkezéseket nemzeti jogukban.
- (5) A 2002/65/EK irányelv különböző felülvizsgálatok tárgyát képezte. E felülvizsgálatok feltárták, hogy az ágazatspecifikus uniós jogszabályok fokozatos bevezetése következtében az említett jogszabályok és a 2002/65/EK irányelv között jelentős átfedések keletkeztek, továbbá a digitalizáció súlyosbított néhány olyan problémát, amelyet az említett irányelv nem kezel teljes mértékben.

- (6) A digitalizáció olyan piaci fejleményekhez járult hozzá, amelyek a 2002/65/EK irányelv elfogadásakor még nem voltak előre láthatók. Az azóta tapasztalt gyors technológiai fejlődés jelentős változásokat hozott a pénzügyi szolgáltatások piacán. Uniós szinten ugyan számos ágazatspecifikus jogi aktus elfogadására került sor, a fogyasztóknak kínált pénzügyi szolgáltatások jelentős mértékben változtak és diverzifikálódtak. Új termékek jelentek meg – különösen az online környezetben –, amelyeknek az igénybevétele folyamatosan növekszik, gyakran gyors és előre nem látható módon. E tekintetben a 2002/65/EK irányelv horizontális alkalmazása továbbra is releváns. Az említett irányelvnek az ágazatspecifikus uniós jogszabályok által nem szabályozott fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra való alkalmazása azt eredményezte, hogy számos, a fogyasztók és a kereskedők érdekeit szolgáló harmonizált szabály alkalmazandó. Az említett „biztonsági háló” funkció hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelemhez, miközben egyenlő versenyfeltételeket biztosít a kereskedők számára.
- (7) Azon tény figyelembevétele érdekében, hogy a fokozatosan bevezetett uniós ágazatspecifikus jogszabályok és a 2002/65/EK irányelv között jelentős átfedések keletkeztek, továbbá hogy a digitalizáció súlyosbított néhány olyan problémát, amelyet az említett irányelv nem kezel teljes mértékben – beleértve a fogyasztók tájékoztatásának kötelező módját és eseteit –, felül kell vizsgálni a fogyasztó és kereskedő által, távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre vonatkozó szabályokat, és egyúttal biztosítani kell a „biztonsági háló” funkció alkalmazását azon pénzügyi szolgáltatásokra, amelyek vagy nem tartoznak az uniós ágazatspecifikus jogszabályok hatálya alá, vagy ki vannak zárva a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusok hatálya alól.

- (8) A fogyasztók Unió-szerte egységes szintű védelmének biztosítása, valamint a belső piacon a pénzügyi szolgáltatási szerződések megkötését akadályozó eltérések megelőzése érdekében olyan szabályokra van szükség, amelyek garantálják a jogbiztonságot és az átláthatóságot a kereskedők – köztük a mikro-, kis- és középvállalkozások – számára, valamint jogilag érvényesíthető jogokat és kötelezettségeket biztosítanak a fogyasztók számára valamennyi tagállamban. A tagállamokat arra ösztönzik, hogy az ezen irányelvet átültető szabályok alkalmazása során vegyék figyelembe a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos szükségleteit. A mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmát a 2003/361/EK bizottsági ajánlás¹ mellékletének 2. cikkében meghatározottak szerint kell értelmezni.
- (9) A 2011/83/EU irányelv a 2002/65/EK irányelvhez hasonlóan rendelkezik a szerződéskötést megelőző tájékoztatásról és az elállási jogról egyes, távollevők között kötött fogyasztói szerződések esetében. Az említett irányelvek egymást kiegészítő jellege azonban nem teljes körű, mivel a 2011/83/EU irányelv nem terjed ki az olyan pénzügyi szolgáltatásokra, amelyeket az említett irányelvben banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatásként határoztak meg. Ebben az összefüggésben a lakáscélú megtakarítási számlát és a fogyasztói hitelmegállapodást pénzügyi szolgáltatásnak kell tekinteni. Az olyan termékek értékesítése, mint például a nemesfémek, a gyémánt, a bor vagy a whiskey, önmagában nem tekintendő pénzügyi szolgáltatásnak.

¹ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

- (10) A 2011/83/EU irányelv hatályának a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre való kiterjesztése biztosíthatja a szükséges komplementaritást. A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások különös jellegéből adódóan azonban – különösen összetettségük miatt – nem helyénvaló a 2011/83/EU irányelv minden rendelkezését alkalmazni a távollevők között kötött fogyasztói pénzügyi szolgáltatási szerződésekre. A 2011/83/EU irányelvnek a kizárólag a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó szabályokat tartalmazó külön fejezettel történő kiegészítésével biztosítható a szükséges egyértelműség és jogbiztonság.
- (11) Ez az irányelv nem vonatkozik a távollevők közöttitől eltérő módon kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre. A tagállamok ezért – az uniós joggal összhangban – meghatározhatják, hogy mely szabályok legyenek alkalmazandók az ilyen szerződésekre, akár olyan módon, hogy az ezen irányelvben foglalt követelményeket az irányelv hatálya alá nem tartozó szerződésekre is alkalmazzák.
- (12) Az említett szolgáltatások sajátos jellege miatt a 2011/83/EU irányelv nem minden rendelkezését kell ugyan alkalmazni a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre, a 2011/83/EU irányelv egyes rendelkezéseit – például a releváns fogalommeghatározásokat, valamint a többletösszegek fizetésére, a végrehajtásra, a nem kért értékesítésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályokat – alkalmazni kell a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre is. E rendelkezések alkalmazása biztosítja a távollevők között kötött szerződések különböző típusai közötti komplementaritást.

- (13) A szankciók tekintetében a tagállamoknak meg kell állapítaniuk a nemzeti jogukban az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meg kell hozniuk minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy biztosítsák ezek végrehajtását. Az előírt szankcióknak a 2011/83/EU irányelv 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. Ezen irányelvnek az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 21. cikkével összhangban a kereskedő és fogyasztó által, távollevők között kötött, pénzügyi szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések esetében alkalmazandó szankciókra vonatkozó különös rendelkezéseket is tartalmaznia kell. A 2011/83/EU irányelv 24. cikkének (2)–(5) bekezdésében foglalt, szankciókra vonatkozó egyéb rendelkezések nem alkalmazandók a kereskedő és fogyasztó által, távollevők között kötött, pénzügyi szolgáltatások nyújtására irányuló szerződésekre.
- (14) A 2011/83/EU irányelvbe illesztendő külön fejezetnek tartalmaznia kell a 2002/65/EK irányelv továbbra is releváns és szükséges szabályait, különösen a szerződéskötést megelőző tájékoztatáshoz való jogra és az elállási jogra vonatkozó, valamint a tisztességes online magatartást biztosító szabályokat a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések esetében.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

- (15) Mivel a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződéseket leggyakrabban elektronikus úton kötik meg, a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések esetében a tisztességes online magatartást biztosító szabályoknak hozzá kell járulniuk az EUMSZ 114. cikkében és a Charta 38. cikkében rögzített célok eléréséhez. A megfelelő magyarázatra vonatkozó szabálynak további átláthatóságot kell garantálnia, és biztosítania kell a fogyasztó számára azt a jogot, hogy emberi beavatkozást kérjen, ha teljesen automatizált online interfészekon, például csevegőroboton, robottanácsadáson, illetve interaktív eszközökön vagy hasonló módon keresztül lép kapcsolatba a kereskedővel.

- (16) Egyes fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra egyedi uniós jogi aktusok vonatkoznak, amelyeket e pénzügyi szolgáltatásokra továbbra is alkalmazni kell. Ez az irányelv nem módosít meglévő ágazati uniós jogi aktusokat. A jogbiztonság garantálása és a párhuzamosságok és átfedések elkerülésének biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó más uniós jogi aktusok a fogyasztónak a szerződéskötést megelőzően nyújtandó tájékoztatására, az elállási jog gyakorlására vagy a megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályokat tartalmazznak, az említett szabályok részletezettségétől függetlenül az adott fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra kizárólag e más uniós jogi aktusok vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, kivéve, ha az említett jogi aktusok másként rendelkeznek, beleértve a tagállamok számára kifejezetten biztosított azon opciót is, hogy kizárják az említett konkrét szabályok alkalmazását. Ebben az összefüggésben, amennyiben egy adott uniós jogi aktus olyan szabályokat ír elő, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy ne az érintett uniós jogi aktust, hanem helyette egy másik megjelölt uniós jogi aktust alkalmazzanak – mint például a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 3. cikke (3) bekezdésének a) pontja –, az említett másik uniós jogi aktusban foglalt szabályoknak kell elsőbbséget élvezniük, és ezt az irányelvet nem kell alkalmazni. Hasonlóképpen, amennyiben egy adott uniós jogi aktus olyan megfelelő alternatív eljárásokra vonatkozó szabályokat ír elő, amelyekkel garantálható, hogy a fogyasztók a szerződéskötést megelőzően, időben tájékoztatást kapjanak – mint például a 2014/17/EU irányelv 3. cikkének (5) bekezdése –, az említett másik uniós jogi aktusban foglalt szabályoknak kell elsőbbséget élvezniük, és ezt az irányelvet nem kell alkalmazni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

- (17) A szerződéskötést megelőző tájékoztatást illetően, a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó egyes uniós jogi aktusok e konkrét pénzügyi szolgáltatásokhoz igazított szabályokat tartalmaznak, amelyek azt hivatottak biztosítani, hogy a fogyasztók képesek legyenek értelmezni a javasolt szerződés alapvető jellemzőit. Így például az (EU) 2019/1238 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ és a 2014/92/EU², a 2014/65/EU³ és az (EU) 2016/97⁴ európai parlamenti és tanácsi irányelv egyrészt előírja a szerződéskötést megelőző tájékoztatást az adott uniós alap jogi aktusban, másrészt felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktusok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot. Ha az adott jogi aktus másként nem rendelkezik, az ilyen konkrét fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra kizárólag az említett uniós jogi aktusokban foglalt, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó követelmények alkalmazandók. Ugyanez a helyzet akkor is, ha a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktus az ezen irányelvben foglalt szabályokhoz képest eltérő vagy minimumszabályokat állapít meg a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozóan.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP) (HL L 198., 2019.7.25., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

- (18) Az elállási jog tekintetében, amennyiben a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktus időt biztosít a fogyasztók számára az aláírt szerződés következményeinek mérlegelésére, az adott uniós jogi aktusban használt megnevezéstől függetlenül kizárólag az említett uniós jogi aktus vonatkozó rendelkezései alkalmazandók az adott konkrét fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra, kivéve, ha az adott jogi aktus másként rendelkezik. Amennyiben például a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 186. cikke alkalmazandó, nem az ezen irányelvnek az elállási joggal kapcsolatos szabályai, hanem a 2009/138/EK irányelvben az „elállási időszakra” vonatkozóan meghatározott szabályok alkalmazandók, és amennyiben a 2014/17/EU irányelv 14. cikkének (6) bekezdése alkalmazandó, nem az ezen irányelvben megállapított, elállási jogra vonatkozó szabályok, hanem az elállási jog és a mérlegelési idő közötti választási lehetőségre vonatkozó, a 2014/17/EU irányelvben előírt szabályok alkalmazandók.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (19) A 2014/17/EU irányelvnek és az (EU) 2023/...⁺ európai parlamenti és tanácsi irányelvnek¹ megfelelően a tagállamok az uniós joggal összhangban alkalmazhatják az említett irányelveket az irányelvek hatálya alá nem tartozó területekre. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy a tagállamok alkalmazhatják a 2014/17/EU irányelv 14. cikkének (6) bekezdését a hitelmegállapodásokra annak ellenére, hogy ezek a megállapodások az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében mentesülnek az irányelv hatálya alól. Hasonlóképpen egyértelművé kell tenni, hogy a tagállamok alkalmazhatják az (EU) 2023/...⁺ irányelv 26. és 27. cikkét a hitelmegállapodásokra annak ellenére, hogy ezek a megállapodások az említett irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében mentesülnek az irányelv hatálya alól.
- (20) A megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályok tekintetében, a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó egyes uniós jogi aktusok – például a 2014/17/EU, a 2014/65/EU és az (EU) 2016/97 irányelv – már tartalmazzák a javasolt szerződéssel kapcsolatban a kereskedők által a fogyasztóknak nyújtandó megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályokat. A jogbiztonság garantálása érdekében, a megfelelő magyarázatra vonatkozóan ezen irányelvben meghatározott szabályok nem alkalmazandók azokra a pénzügyi szolgáltatásokra, amelyek olyan konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusok hatálya alá tartoznak, amelyek tartalmazzák a szerződéskötést megelőzően a fogyasztónak nyújtandó megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályokat, az érintett uniós jogi aktusban használt megnevezéstől függetlenül.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 22/23 (2021/0171(COD)) számú dokumentumban található irányelv számát és egészítsék ki a lábjegyzetet.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/... irányelve (...) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L ...).

- (21) Amennyiben a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusok rendelkeznek a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályokról, de nem állapítanak meg az elállási jogra vonatkozó szabályokat, akkor ezen irányelvnek az elállási jogra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Például a 2009/138/EK irányelv szabályokat állapít meg a szerződéskötést megelőző tájékoztatási követelményekre vonatkozóan, de a nem-életbiztosítás tekintetében nem ír elő olyan jogot, amely a fogyasztónak időt biztosítana az aláírt szerződés következményeinek mérlegelésére. Ebben az esetben a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozóan a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusban meghatározott szabályokat, valamint az elállási jogra vonatkozóan az ezen irányelvben megállapított szabályokat kell alkalmazni. Amennyiben a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktus nem tartalmaz az elállási jogról szóló tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket, a kereskedőnek ezt a tájékoztatást ezen irányelvvel összhangban kell megadnia annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztó ténylegesen tudomást szerezzen a releváns információkról.

- (22) Amennyiben a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusok a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályokat előírják, az elállási jogra vonatkozó szabályokat viszont nem, akkor az ezen irányelvben meghatározott elállási időszakot kell alkalmazni, amelynek vagy az ezen irányelvvel összhangban a távollevők között kötött szerződés megkötésének napjától kell kezdődnie, vagy azon a napon, amikor a szerződéses feltételeket és a szerződéskötést megelőző tájékoztatást a fogyasztó az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktusokkal összhangban megkapja, amennyiben ez utóbbi nap későbbi, mint a távollevők között kötött szerződés megkötésének napja. Amennyiben a konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó uniós jogi aktus nem tartalmaz az elállási jogra vonatkozó tájékoztatásról szóló rendelkezéseket, az elállási időszak megkezdése érdekében a kereskedőnek az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokra irányadó uniós jogi aktussal összhangban a szerződéses feltételeken és a szerződéskötést megelőző tájékoztatáson kívül tájékoztatást kell nyújtania az ezen irányelvben meghatározott elállási jogról is.
- (23) A fogyasztói pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó, távollevők között kötött szerződések feltételeinek megtárgyalása távközlő eszközök segítségével történik, amelyek a kereskedő és a fogyasztó egyidejű jelenlétét nem igénylő távértékesítő vagy -szolgáltató rendszer részét képezik. E kommunikációs eszközök folyamatos fejlődésére válaszul olyan elveket kell meghatározni, amelyek a széles körben még nem használt vagy egyelőre még nem ismert eszközökre is vonatkoznak.

- (24) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó olyan egyetlen szerződés, amely egymást követő vagy azonos jellegű, de időben elkülönülve végrehajtott műveleteket foglal magában, jogi szempontból különböző elbírálás alá eshet a különböző tagállamokban, ugyanakkor fontos, hogy a szabályok alkalmazása minden tagállamban egységes legyen. Ezért helyénvaló úgy rendelkezni, hogy a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre vonatkozó rendelkezések legyenek alkalmazandók az olyan egymást követő műveletek első műveletére vagy az olyan azonos jellegű, de időben elkülönülve végrehajtott műveletsorok első műveletére, amelyek egy egésznek tekinthetők, függetlenül attól, hogy az adott művelet vagy műveletsor egyetlen szerződés vagy több egymást követő szerződés tárgyát képezi-e. Amennyiben nincs alapmegállapodás, a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre irányadó rendelkezéseket az összes egymást követő vagy elkülönült műveletre alkalmazni kell, a szerződéskötést megelőző tájékoztatás kivételével, amelyet csak az első műveletre kell alkalmazni. Például „alapszolgáltatási megállapodásnak” tekinthető a bankszámla nyitása, és „műveletnek” tekinthető a pénzüsszegek bankszámlán való elhelyezése vagy onnan történő felvétele. Az ilyen alapszolgáltatási megállapodás új elemekkel való kibővítése, például egy elektronikus fizetőeszköznek a meglévő saját bankszámlával együtt történő használatának lehetősége nem „műveletnek”, hanem kiegészítő szerződésnek minősül.
- (25) Ezen irányelv hatályának behatárolása érdekében a távollevők között kötött fogyasztói pénzügyi szolgáltatási szerződésekre vonatkozó szabályok nem alkalmazandók a szigorúan alkalmi jelleggel és a távollevők között kötött szerződések megkötésére szolgáló kereskedelmi struktúrán kívül nyújtott szolgáltatásokra.

- (26) A távközlő eszközök használata jó lehetőségeket kínál az információszerzésre, és nem vezethet a fogyasztó részére nyújtott tájékoztatás indokolatlan korlátozásához. Hanghívás útján történő kapcsolatfelvétel esetén a kereskedőnek lehetősége van arra, hogy – a fogyasztó kifejezett beleegyezése esetén – kizárólag korlátozott szerződéskötést megelőző tájékoztatást nyújtson azt megelőzően, hogy a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné. A kereskedőnek a fennmaradó tájékoztatást közvetlenül a szerződés megkötését követően meg kell adnia. Az átláthatóság érdekében követelményeket kell meghatározni abban a tekintetben, hogy a távollevők között kötött szerződés megkötése előtt mikor kell a tájékoztatást a fogyasztó számára biztosítani, és milyen módon kell ezt a tájékoztatást eljuttatni a fogyasztóhoz. Annak érdekében, hogy a fogyasztók a tények teljes ismeretében dönthessenek, a teljes körű szerződéskötést megelőző tájékoztatást a távollevők között kötött szerződés megkötése vagy bármilyen ennek megfelelő ajánlat előtt kellő időben, nem pedig azzal egy időben kell megkapniuk. Ez annak biztosítását szolgálja, hogy a fogyasztónak elegendő idő álljon rendelkezésére a szerződéskötést megelőző tájékoztatás elolvasására és megértésére, az ajánlatok összehasonlítására és megalapozott döntés meghozatalára. Abban az esetben, ha a tájékoztatást a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződés megkötése előtt kevesebb mint egy nappal adják meg, a kereskedőt kötelezni kell arra, hogy tartós adathordozón emlékeztesse a fogyasztót a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződéstől való elállás lehetőségére. Abban az esetben, ha a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra kevesebb mint egy nappal azelőtt kerül sor, hogy a fogyasztót bármilyen távollevők között kötött szerződés kötné, a kereskedőnek a szerződés megkötésétől számított egy–hét napon belül emlékeztetnie kell a fogyasztót tartós adathordozón a távollevők között kötött szerződéstől való elállás lehetőségére.

- (27) A tájékoztatási követelményeket korszerűsíteni kell és időtállóvá kell tenni. A kereskedőnek ezért közölnie kell a fogyasztóval a telefonszámát, továbbá az e-mail-címét vagy egyéb kommunikációs lehetőségeinek adatait, amelyek többféle kommunikációs módszert is felölelhetnek, valamint tájékoztatnia kell a fogyasztót arról, hogy hová fordulhat a panaszával. A panaszkezelési módra vonatkozó követelményeket a tagállamok határozhatják meg. A fogyasztókat tájékoztatni kell a távközlési eszközök használatának egyedi többletköltségeiről. Egyes kereskedők automatizált döntéshozatalt alkalmaznak az árak különböző fogyasztói csoportok közötti differenciálására, és bizonyos esetekben az árakat a fogyasztók egyéni érzékenységehez igazítják. Ezért a fogyasztókat a távollevők között kötött szerződés megkötése előtt tájékoztatni kell arról, hogy a pénzügyi szolgáltatás árát automatizált döntéshozatal alapján szabták személyre.
- (28) A 2002/65/EK irányelv értelmében a tagállamok az előzetes tájékoztatásra vonatkozó előírások tekintetében szigorúbb rendelkezéseket is bevezethettek vagy hatályban tarthattak, feltéve hogy e rendelkezések összhangban álltak az uniós joggal. Ezzel összefüggésben számos tagállam tartott hatályban vagy vezetett be a tájékoztatásra vonatkozóan szigorúbb előírásokat. A szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályok tekintetében meg kell őrizni a magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosításának lehetőségét. Ennek egyaránt vonatkoznia kell a tájékoztató katalógusra és az információk bemutatásának módjára. A szigorúbb szabályok alkalmazása jelentheti a konkrét pénzügyi szolgáltatásokról szóló uniós jogi aktusokban meghatározott követelményeknek az említett ágazati uniós jogi aktusok hatálya alá nem tartozó pénzügyi szolgáltatásokra történő alkalmazását is.

- (29) Egyes pénzügyi szolgáltatások befektetési stratégiái környezetvédelmi vagy társadalmi tényezőket is tartalmazhatnak. Ahhoz, hogy a fogyasztó megalapozott döntést tudjon hozni, tájékoztatást kell kapnia a pénzügyi szolgáltatás által kitűzött konkrét környezeti vagy társadalmi célokról is.
- (30) A szerződéskötést megelőző teljes tájékoztatást tartós adathordozón, könnyen olvasható formátumban, valamint a fogyasztó számára könnyen érthető módon kell megadni. Az olvasható formátum azt jelenti, hogy a szöveg olvasható betűmérettel és olyan színekkel íródott, amelyek akkor sem rontják az információ érthetőségét, ha a dokumentumot fekete-fehérben mutatják be, nyomtatják ki vagy fénymásolják. Ezen túlmenően, amennyire lehetséges, kerülni kell a túlságosan hosszú és összetett leírásokat, az apró betűs nyomtatást és a hipervivatkozások túlzott használatát, mivel ezek a módszerek korlátozzák a fogyasztókat a megértésben. Amennyiben a fogyasztó által választott adathordozó miatt a szerződés megkötése előtt nem lehet a tájékoztatást tartós adathordozón megadni, azt a szerződéskötést követően kell haladéktalanul megadni.

- (31) A tájékoztatási követelményeket módosítani kell bizonyos eszközök technikai korlátainak, például egyes mobiltelefonok képernyőjén megjeleníthető karakterek korlátozott számának figyelembevétele céljából. Mobiltelefon-képernyők esetében, amennyiben a kereskedő az ilyen eszközökre optimalizálta az online interfész tartalmát és megjelenítését, a következő információkat kell elsőként és a lehető legfeltűnőbb módon megadni: a kereskedő kilétére vonatkozó információk; a fogyasztói pénzügyi szolgáltatás főbb jellemzői; a fogyasztó által a kereskedőnek a fogyasztói pénzügyi szolgáltatásért fizetendő teljes ár, beleértve a kereskedőn keresztül fizetett összes adót, vagy ha pontos ár nem adható meg, az ár kiszámításának alapja, amely a fogyasztó számára lehetővé teszi annak ellenőrzését; valamint az elállási jog megléte vagy hiánya, beleértve e jog gyakorlásának feltételeit, határidejét és eljárásait. A többi információ rétegekbe rendezhető. A távollevők között kötött szerződés megkötése előtt azonban minden információt tartós adathordozón rendelkezésre kell bocsátani.

- (32) A szerződéskötést megelőző tájékoztatás elektronikus úton történő megadásakor ezeket az információkat egyértelműen és érthetően kell közölni. Ilyenkor az információkat hatékonyan ki lehet emelni, be lehet keretezni és kontextusba lehet helyezni a képernyőn. A rétegekbe rendezés technikáját – amelynek értelmében a szerződéskötést megelőző tájékoztatás egyes előírt elemei alapvetőnek minősülnek, és ezért szembetűnő módon az első rétegen kapnak helyet, a szerződéskötést megelőző tájékoztatás további részletezett adatai pedig a kísérő rétegeken találhatók – tesztelték, és az bizonyos pénzügyi szolgáltatások esetében hasznosnak bizonyult. Amennyiben a kereskedő ezen irányelv alapján a rétegekbe rendezés technikáját alkalmazza, az elektronikus eszközök első rétegén fel kell tüntetnie legalább a kereskedő kilétét és fő üzleti tevékenységét, a pénzügyi szolgáltatás fő jellemzőit, a fogyasztó által fizetendő teljes árat, az egyéb lehetséges adókra vagy költségekre való figyelmeztetést, valamint az elállási jog meglétét vagy hiányát. A szerződéskötést megelőző tájékoztatás további előírt elemei a többi rétegben is megjeleníthetők. A rétegekbe rendezés alkalmazása esetén minden információnak könnyen hozzáférhetőnek kell lennie a fogyasztó számára, és a kísérő rétegek alkalmazása nem vonhatja el az ügyfél figyelmét a dokumentum tartalmáról, továbbá ezek a rétegek nem fedhetnek el alapvető információkat. Lehetővé kell tenni, hogy a szerződéskötést megelőző tájékoztatás valamennyi részét egyetlen dokumentumban lehessen kinyomtatni.

- (33) A szerződéskötést megelőző tájékoztatás elektronikus eszközök révén történő nyújtásának egy másik lehetséges módja a lenyitható címsorokból álló „tartalomjegyzék”. A legfelső szinten a fogyasztók megtalálhatják a fő témákat, amelyekre kattintva további részletek jelennek meg, és a fogyasztók a számukra releváns információkat részletesen elolvashatják. Ily módon a fogyasztó egy helyen megtalálhatja az összes szükséges információt, ugyanakkor saját maga döntheti el, hogy mit és mikor kíván áttekinteni. A fogyasztók számára lehetővé kell tenni a szerződéskötést megelőző teljes tájékoztató dokumentum letöltését és önálló dokumentumként történő mentését.
- (34) A fogyasztók számára biztosítani kell a szankciók és indokolási kötelezettség nélküli elállás jogát. Amennyiben az elállási jog nem alkalmazandó, mert a fogyasztó kifejezetten kérte a távollevők között kötött szerződésnek az elállási időszak lejártá előtti teljesítését, a kereskedőnek a szerződés teljesítésének megkezdése előtt tájékoztatnia kell erről a fogyasztót.

- (35) Az elállási időszaknak vagy 14 naptári nappal a távollevők között kötött szerződés megkötésének napját követően, vagy 14 naptári nappal azon napot követően kell lejárnia, amelyen a fogyasztó megkapta a szerződéskötést megelőző tájékoztatást és a szerződéses feltételeket, amennyiben ez utóbbi nap későbbi, mint a távollevők között kötött szerződés megkötésének dátuma. Az elállási időszak 30 naptári napra kell meghosszabbodni a távollevők között magán-nyugdíjpénztári szolgáltatás céljából kötött szerződések esetében. Amennyiben a fogyasztó nem kapta meg a szerződéskötést megelőző tájékoztatást és a szerződéses feltételeket, a jogbiztonság növelése érdekében az elállási időszak legkésőbb a távollevők között kötött szerződés megkötését követő 12 hónap és 14 naptári nap múlva kell lejárnia. Az elállási időszak nem járhat le, ha a fogyasztót nem tájékoztatták tartós adathordozón az elállási jogáról.
- (36) Az elállási jog tényleges gyakorlásának biztosítása érdekében az említett jog gyakorlására irányuló eljárás nem járhat több teherrel, mint a távollevők között kötött szerződés megkötésének eljárása.

- (37) Az egyéb meglévő elállási módok – például a 2011/83/EU irányelv 1. mellékletének B. pontjában meghatározott nyilatkozatminta – mellett, amennyiben a kereskedő lehetővé teszi a távollevők között kötött szerződés online interfészen, például weboldalon vagy alkalmazáson keresztül történő megkötését, a kereskedőt kötelezni kell arra, hogy lehetővé tegye a fogyasztó számára, hogy egy meghatározott funkció használatával álljon el az ilyen szerződéstől. Ezáltal biztosítható, hogy a fogyasztók ugyanolyan könnyen állhassanak el a szerződéstől, mint ahogyan azt megkötötték. Ennek lehetővé tétele érdekében a kereskedőnek olyan elállási funkciót kell biztosítania a fogyasztó számára, amelyet a fogyasztó könnyen megtalál, továbbá amely az elállási időszak alatt folyamatosan elérhető és világosan látható. Biztosítani kell, hogy a fogyasztó a funkciót könnyen és egyszerűen megtalálja és használja. Nem megengedhető például, hogy a fogyasztónak különböző eljárásokat kelljen végrehajtania ahhoz, hogy megtalálja vagy használja a funkciót, például hogy egy alkalmazást kelljen letöltenie olyan esetekben, ha a szerződés megkötésére nem az adott alkalmazáson keresztül került sor. A folyamat megkönnyítése érdekében a kereskedő például megadhatja a fogyasztónak azokat a hiperhivatkozásokat, amelyeken keresztül az elérheti az elállási funkciót. Lehetővé kell tenni a fogyasztó számára, hogy elállási nyilatkozatot tegyen, valamint hogy megadja vagy megerősítse a szerződés azonosításához szükséges információkat. Így például azon fogyasztó számára, aki – például bejelentkezéssel – már azonosította magát, lehetővé kell tenni, hogy a szerződéstől saját maga újbóli azonosítása, vagy adott esetben az elállás tárgyát képező szerződés azonosítása nélkül elállhasson. Annak elkerülése érdekében, hogy a fogyasztó a szándékán kívül gyakorolja az elállási jogot, a kereskedőnek elő kell írnia, hogy a fogyasztó az elállásra irányuló döntését olyan eszközzel erősítse meg, amely bizonyossá teszi a fogyasztó erre irányuló szándékát. Ha a fogyasztó a távollevők között kötött ugyanazon szerződés keretében több árut vagy szolgáltatást is rendelt, a kereskedő biztosíthatja a fogyasztó számára annak lehetőségét, hogy ne a teljes szerződéstől, hanem csak annak egy részétől álljon el. Amennyiben a fogyasztó a funkciót használja az elállási jog gyakorlására, a kereskedőnek tartós adathordozón, indokolatlan késedelem nélkül vissza kell igazolnia a fogyasztó számára az elállásról történt tudomásszerzést. E kötelezettséget nemcsak a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre kell alkalmazni, hanem minden olyan, távollevők között kötött szerződésre, amelyre a 2011/83/EU irányelv szerinti elállási jog vonatkozik. Az elállási funkció célja, hogy jobban tudatosítsa a fogyasztókban az elálláshoz való jogukat, és egyszerűsítse e jog érvényesítésének lehetőségét, mivel a fogyasztónak sem pénzügyi, sem nem pénzügyi termékek vagy szolgáltatások távértékesítése esetén sincs lehetősége arra, hogy személyesen kapjon magyarázatot, vagy hogy személyesen ismerje meg egy termék vagy szolgáltatás esetlegesen összetett vagy kiterjedt jellegét. Ezért ezt a kötelezettséget nemcsak a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre, hanem az egyéb olyan árukra és szolgáltatásokra vonatkozó, távollevők között kötött szerződésekre is elő kell írni, amelyek esetében az uniós jog elállási jogról rendelkezik, annak érdekében, hogy a fogyasztók számára könnyebb legyen a szerződések elállás útján történő megszüntetése.

- (38) A fogyasztóknak a kereskedő által a szerződéskötést megelőzően nyújtott tájékoztatáson túl további segítségre is szükségük lehet annak eldöntéséhez, hogy melyik pénzügyi szolgáltatás felel meg legjobban az igényeiknek és a pénzügyi helyzetüknek. A megfelelő magyarázat fő célja annak biztosítása, hogy a fogyasztó még a szerződés aláírása előtt értelmezni tudja a kereskedő által kínált pénzügyi szolgáltatást. E cél elérésének biztosítása érdekében az említett megfelelő magyarázatot időben kell megadni úgy, hogy a fogyasztónak a szerződés megkötése előtt elegendő ideje legyen a magyarázat átnézésére. A szerződéskötést megelőző tájékoztatás egyszerű megisméltése elégtelennek bizonyulhat, ezért azt el kell kerülni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell ezért, hogy a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződés megkötése előtt a kereskedők megadják a fogyasztónak kínált pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos segítséget azáltal, hogy megfelelő magyarázatot nyújtanak a szerződés alapvető jellemzőiről, beleértve a lehetséges kapcsolódó szolgáltatásokat, valamint azt, hogy a javasolt szerződésnek milyen konkrét hatásai lehetnek a fogyasztóra nézve. A szerződés alapvető jellemzői tekintetében a kereskedőnek ismertetnie kell az ajánlat fő elemeit, például a fogyasztó által a kereskedőnek fizetendő teljes árat és a pénzügyi szolgáltatás fő jellemzőinek bemutatását, valamint a fogyasztót érintő hatásait, beleértve adott esetben azt is, hogy a kapcsolódó szolgáltatások külön is felmondhatók-e és ez a felmondás milyen következményekkel jár. A javasolt szerződés konkrét hatásait illetően a kereskedőnek ismertetnie kell a szerződéses kötelezettségek be nem tartásának főbb következményeit is.

- (39) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések különböző pénzügyi jellegűek lehetnek, és így jelentősen eltérhetnek egymástól. A tagállamok ezért hozzáigazíthatják a magyarázat nyújtásának módját egyrészt ahhoz, hogy milyen körülmények között kínálják a pénzügyi szolgáltatást, másrészt pedig ahhoz, hogy a fogyasztónak – figyelembe véve a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos ismereteit és tapasztalatait, valamint a pénzügyi szolgáltatás jellegét – milyen segítségre van szüksége. Annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztó megkapja a megfelelő magyarázatot, a tagállamoknak ösztönözniük kell a kereskedőket arra, hogy az ilyen magyarázatot egyszerű és egyértelmű formában, a fogyasztó érdekeit szem előtt tartva biztosítsák.
- (40) A megfelelő magyarázat biztosítására vonatkozó kötelezettség különösen fontos akkor, ha a fogyasztók távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződést kívánnak kötni, és a kereskedő teljesen automatizált online eszközökön, például csevegőrobotokon, robottanácsadáson, interaktív eszközökön keresztül vagy hasonló módon nyújt magyarázatot. Annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztó értelmezni tudja, hogy a szerződés milyen hatással járhat az anyagi helyzetére nézve, minden esetben lehetővé kell tenni a számára, hogy a szerződéskötést megelőző időszakban költségmentesen, a kereskedő hivatali idejében emberi beavatkozást kérjen a kereskedőtől. A fogyasztónak biztosítani kell a jogot továbbá arra is, hogy – indokolt esetben és a kereskedőre nehezedő indokolatlan teher előidézése nélkül – a távollevők között kötött szerződés megkötését követően is kérhessen emberi beavatkozást. Ebbe beletartozhat az emberi beavatkozás biztosításához való jog a következő esetekben: a szerződés megújítása, a fogyasztó számára fennálló jelentős nehézségek vagy amikor a szerződéses feltételekkel kapcsolatban további magyarázatra van szükség.

- (41) A kereskedők online interfészein megjelenő sötét megoldások olyan gyakorlatok, amelyek akár szándékosan, akár hatásuk révén jelentősen torzítják vagy korlátozzák a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevő fogyasztók azon képességét, hogy önálló és megalapozott döntéseket hozzanak. Ez különösen igaz a pénzügyi szolgáltatásokra irányuló, távollevők között kötött szerződésekre. Az ilyen gyakorlatokat a kereskedők felhasználhatják arra, hogy a szolgáltatásaikat igénybe vevő fogyasztókat rávegyék arra, hogy szándékukkal ellentétes magatartást tanúsítsanak, vagy olyan nem kívánt döntéseket hozzanak, amelyek negatív következményekkel járnak rájuk nézve. Ezért a kereskedők számára meg kell tiltani a szolgáltatásaikat igénybe vevő fogyasztók megtévesztését vagy befolyásolását („nudging”), valamint autonómiájuk, döntéshozataluk vagy választásaik torzítását vagy korlátozását egy online interfész egészének vagy részének szerkezete, kialakítása vagy funkciói révén. Ez magában foglalhatja többek között, de nem kizárólag a visszaélésszerű kialakítást, amely a fogyasztót olyan választások vagy tevékenységek felé irányítja, amelyek a kereskedő javát szolgálják, a fogyasztónak azonban nem feltétlenül állnak érdekében, és a választási lehetőségeket nem semleges módon mutatja be, például azáltal, hogy vizuális, auditív vagy egyéb elemek révén nagyobb hangsúlyt helyez bizonyos választási lehetőségekre akkor, amikor fogyasztót döntés meghozatalára kéri. Miközben az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ az online platformokon működő közvetítő szolgáltatók esetében tiltja meg a sötét megoldások használatát online interfészeik tervezése és kialakítása során, addig ezen irányelvben a tagállamokat arra kell kötelezni, hogy a pénzügyi szolgáltatásokat távol levő fogyasztó számára kínáló kereskedőket akadályozzák meg abban, hogy az említett szolgáltatásokra irányuló szerződések megkötésekor ilyen megoldásokat használjanak. Az említett rendelet és ezen irányelv rendelkezései ennél fogva kiegészítik egymást, mivel különböző minőségben eljáró kereskedőkre alkalmazandók. Mivel összetett jellegüknél és a bennük rejlő komoly kockázatoknál fogva a pénzügyi szolgáltatások esetében a sötét megoldások tekintetében további részletes követelmények meghatározására lehet szükség, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy – a teljes harmonizációtól eltérve – szigorúbb rendelkezéseket tartsanak hatályban vagy vezessenek be, feltéve, hogy e rendelkezések összhangban állnak az uniós joggal. Az említett lehetőség a pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódó tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tekintetében összhangban van a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² 3. cikkének (9) bekezdésével, amely előírja, hogy a tagállamok a pénzügyi szolgáltatások keretében megszorítóbb vagy szigorúbb követelményeket is megállapíthatnak.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

- (42) A pénzügyi szolgáltatásokra irányuló, távollevők között kötött szerződéseket a közösségi médiában is lehet reklámozni, például véleményformálókon (influenszereken) keresztül. A fogyasztók bátorítást kaphatnak, hogy a következmények és a kapcsolódó kockázatok átgondolása nélkül hozzanak döntéseket, és olyan pénzügyi szolgáltatásokat vásárolhatnak, amelyek nem felelnek meg az igényeiknek. A Bizottságnak fel kell mérnie a közösségi médiában a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések népszerűsítésére alkalmazott kereskedői marketingmódszereket, továbbá azt, hogy szükség van-e esetleg lépéseket tenni e tekintetben. Ennek megtétele például a 2005/29/EK irányelvnek vagy más releváns uniós jogszabálynak az ilyen gyakorlatokra történő alkalmazása fényében is helyénvaló. A tagállamokban előfordult, hogy egyes influenszermarketing-gyakorlatokkal megtevesztették a fogyasztókat azáltal, hogy a közösségimédia-platformokon bizonyos pénzügyi szolgáltatási termékeket anélkül hirdettek meg, hogy tájékoztatták volna a fogyasztókat a veszteségek kockázatáról. A 2005/29/EK irányelv egyes rendelkezései biztosítják annak tilalmát, hogy olyan megtevesztő gyakorlatokat alkalmazzanak, amelyek félrevezetik vagy félrevezethetik az átlagfogyasztót, valamint azt, hogy az átlagfogyasztó tájékozott üzleti döntéséhez szükséges jelentős információk feltüntetését ne mulasszák el. A közösségimédia-platformokon alkalmazott influenszermarketing-gyakorlatokat az e rendelkezések hatálya alá tartozónak kell tekinteni.
- (43) A 2011/83/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (44) A 2002/65/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.

- (45) Mivel ezen irányelv célját, vagyis a belső piac megfelelő működésének magas szintű fogyasztóvédelem megvalósításával történő elősegítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (46) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk
A 2011/83/EU irányelv módosításai

A 2011/83/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A kereskedők és fogyasztók által, távollevők között kötött, pénzügyi szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések esetében kizárólag az 1. és a 2. cikk, a 3. cikk (2), (5) és (6) bekezdése, a 4. cikk, a 6a. cikk, a 8. cikk (6) bekezdése, a 11a. cikk, a 16a–16e. cikk, a 19. cikk, a 21–23. cikk, a 24. cikk (1) és (6) bekezdése, a 25–27. cikk és a 29. cikk alkalmazandó.

A 21. cikk kivételével, amennyiben az első albekezdésben említett szerződések az alapszolgáltatási megállapodást követően egymást követő műveleteket, vagy azonos jellegű, de időben elkülönülten végrehajtott műveletsort foglalnak magukban, az első albekezdésben említett rendelkezések csak az alapmegállapodásra érvényesek.

Amennyiben nincs alapszolgáltatási megállapodás, de az egymást követő műveleteket vagy azonos jellegű, de időben elkülönülten végrehajtott műveleteket ugyanazon szerződő felek között hajtják végre, a 16a. és a 16d. cikket csak az első műveletre kell alkalmazni.

Ha azonban azonos jellegű művelet végrehajtására több mint egy éven keresztül nem kerül sor, a következő műveletet egy új műveletsor első műveletének kell tekinteni, és ennek megfelelően arra alkalmazni kell a 16a. és a 16d. cikket.”;

b) a (3) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) amelyek tárgya a 3. cikk (1b) bekezdésének hatálya alá nem tartozó pénzügyi szolgáltatás;”.

2. A 6. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) elállási jog megléte esetén az említett jog gyakorlásának a 11. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei, határideje és a vonatkozó eljárások, valamint az I. melléklet B. részében meghatározott elállásnyilatkozat-minta, és adott esetben információ a 11a. cikkben említett elállási funkció meglétéről és fellelhetőségéről;”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A távollevők között online interfészen keresztül kötött szerződésektől való elállás jogának gyakorlása

- (1) A távollevők között online interfészen keresztül kötött szerződések esetében a kereskedőnek biztosítani kell, hogy a fogyasztó elállási funkció használatával is el tudjon állni a szerződéstől.

Az elállási funkciót az „elállás a szerződéstől” szöveggel vagy egy annak megfelelő más, egyértelműen megfogalmazott, könnyen olvasható szöveggel kell ellátni. Az elállási funkciónak az elállási időszak alatt folyamatosan elérhetőnek kell lennie. A funkciót jól láthatóan kell elhelyezni az online interfészen, és az a fogyasztó számára könnyen hozzáférhető kell, hogy legyen.

- (2) Az elállási funkciónak lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy egy online elállási nyilatkozatot küldjön, amelyben tájékoztatja a kereskedőt azon döntéséről, hogy eláll a szerződéstől. Az említett online elállási nyilatkozatnak lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy könnyen megadja vagy megerősítse a következő információkat:

- a) a fogyasztó neve;

- b) azon szerződést azonosító adatok, amelytől a fogyasztó el kíván állni;
 - c) azon elektronikus eszköz adatai, amelyen keresztül a fogyasztó meg fogja kapni az elállás megerősítését.
- (3) Az online elállási nyilatkozatnak a fogyasztó általi, (2) bekezdéssel összhangban történő kitöltését követően a kereskedőnek lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy azt egy megerősítő funkció használatával megküldje a kereskedőnek.
- Az említett megerősítő funkciót könnyen olvasható módon és az „elállás megerősítése” szöveggel vagy más, ugyanilyen egyértelműen megfogalmazott szöveggel kell ellátni.
- (4) A megerősítő funkciónak a fogyasztó általi aktiválását követően a kereskedő részére indokolatlan késedelem nélkül, tartós adathordozón átvételi elismervényt kell küldenie a fogyasztó számára az elállásról való tudomásszerzésről, amelynek tartalmaznia kell az elállás tartalmát, valamint a megküldés napját és időpontját.
- (5) Amennyiben a fogyasztó az e cikkben említett online elállási nyilatkozatot az adott elállási időszak lejártát megelőzően küldte meg, úgy kell tekinteni, hogy a vonatkozó elállási időszakban gyakorolta elállási jogát.”

4. Az irányelv a következő fejezettel egészül ki:

„IIIa. fejezet

A távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre vonatkozó szabályok

16a. cikk

Tájékoztatási követelmények a távollevők között kötött fogyasztói pénzügyi szolgáltatási szerződések esetében

- (1) Kellő időben azt megelőzően, hogy a fogyasztót távollevők között kötött szerződés vagy bármilyen ennek megfelelő ajánlat kötné, a kereskedőnek világos és érthető módon tájékoztatnia kell a fogyasztót a következőkről:
- a) a kereskedő kiléte és fő tevékenysége, valamint adott esetben azon kereskedő kiléte és fő tevékenysége, akinek vagy amelynek a nevében eljár;
 - b) a kereskedő – valamint adott esetben azon kereskedő, akinek vagy amelynek a nevében eljár – letelepedési helyének postai címe, valamint telefonszáma és e-mail-címe, illetve a kereskedő által felkínált bármely egyéb kommunikációs eszköz adatai; az említett, a kereskedő által felkínált valamennyi kommunikációs eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a fogyasztó gyorsan kapcsolatba tudjon lépni a kereskedővel, és hatékonyan tudjon vele kommunikálni, továbbá garantálnia kell, hogy a fogyasztó a kereskedővel folytatott bármilyen írásbeli kommunikációt tartós médiumon megőrizhessen;

- c) releváns kapcsolattartási adatok, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztó bármely panaszával a kereskedőhöz – illetve adott esetben ahhoz a kereskedőhöz, amelynek a nevében eljár – fordulhasson;
- d) ha a kereskedőt cégnyilvántartásba vagy más hasonló hivatalos nyilvántartásba bejegyezték, ennek a jegyzéknek a megnevezése és a kereskedő nyilvántartási száma vagy más hasonló azonosítója;
- e) ha a kereskedő tevékenysége engedélyhez kötött, az illetékes felügyeleti hatóság megnevezése, címe, honlapja és bármely más elérhetősége;
- f) a pénzügyi szolgáltatás fő jellemzőinek leírása;
- g) a pénzügyi szolgáltatásért a fogyasztó által a kereskedő részére fizetendő teljes ár, beleértve minden ezzel kapcsolatos díjat és költséget, valamint a kereskedőn keresztül megfizetett minden adót vagy, ha a pontos ár nem jelölhető meg, az árkalkuláció alapját, amelynek alapján a fogyasztó ellenőrizheti az árat;
- h) adott esetben tájékoztatás a késedelmes fizetésnek vagy a fizetés elmulasztásának következményeiről;
- i) adott esetben az az információ, hogy az ár személyre szabása automatizált döntéshozatal alapján történt;

- j) adott esetben figyelmeztetés arra, hogy a pénzügyi szolgáltatás olyan eszközökhöz kapcsolódik, amelyek egyedi jellemzőik vagy a végrehajtandó műveletek miatt különleges kockázattal járnak, vagy amelyek ára a pénzpiacok olyan ingadozásaitól függ, amelyekre a kereskedő nincs befolyással, továbbá figyelmeztetés arra, hogy a múltbeli teljesítmények nem tekinthetők a jövőbeli teljesítmények előrejelzésének;
- k) figyelmeztetés arra a lehetőségre, hogy egyéb olyan adók és/vagy költségek is felmerülhetnek, amelyek megfizetése nem a kereskedőn keresztül történik, vagy amelyeket nem a kereskedő számít fel;
- l) az ezzel a bekezdéssel összhangban megadott információk érvényességi időszakának bármilyen korlátozása;
- m) a fizetésre és a teljesítésre vonatkozó rendelkezések;
- n) a távközlő eszközök alkalmazásáért a fogyasztónál felmerülő egyéb többletköltségek, amennyiben ilyen többletköltség kerül felszámításra;
- o) amennyiben a pénzügyi szolgáltatáshoz kapcsolódó befektetési stratégia környezeti vagy társadalmi tényezőket is tartalmaz, a pénzügyi szolgáltatás által szolgált esetleges környezeti vagy társadalmi célokra vonatkozó információk;

- p) az elállási jog megléte vagy hiánya, illetve amennyiben az elállási jog fennáll, tájékoztatás az elállási időszakról és az említett jog gyakorlásának feltételeiről, ideértve az arra az összegre vonatkozó tájékoztatást, amelyet a fogyasztónak esetlegesen fizetnie kell, továbbá az említett jog gyakorlása elmulasztásának következményei;
- q) folyamatosan vagy rendszeresen teljesített pénzügyi szolgáltatások esetén a távollevők között kötött szerződés minimális időtartama;
- r) a feleknek a távollevők között kötött szerződés lejárat előtt történő vagy egyoldalú felmondására vonatkozó, a szerződés kikötései szerinti jogai, ideértve a szerződés alapján az ilyen esetre megállapított szankciókat is;
- s) az elállási jognak a 16b. cikk (1) bekezdésével összhangban történő gyakorlására vonatkozó gyakorlati utasítások és eljárások, feltüntetve többek között a kereskedő telefonszámát és e-mail-címét vagy az elállási nyilatkozat megküldése szempontjából releváns egyéb kommunikációs eszközök részleteit, valamint – online interfészen keresztül kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések esetében – a 11a. cikkben említett elállási funkció meglétére és fellelhetőségére vonatkozó információkat;
- t) a távollevők között kötött szerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó bármely szerződéses rendelkezés;

- u) az a nyelv vagy nyelvek, amelye(ke)n szerződéses feltételeket és az e cikkben említett előzetes információkat rendelkezésre bocsátják, továbbá, hogy a kereskedő a fogyasztó egyetértésével milyen nyelven vagy nyelveken vállalja a kapcsolattartást a távollevők között kötött szerződés időtartama alatt;
 - v) adott esetben azon peren kívüli panasztételi és jogorvoslati mechanizmus igénybevételének lehetősége, amely kötelező a kereskedőre nézve, valamint az ehhez való hozzáférés módja;
 - w) az olyan garanciaalapok vagy egyéb kompenzációs rendelkezések megléte, amelyek nem tartoznak a 2014/49/EU* és a 97/9/EK** európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá.
- (2) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek saját nemzeti jogukba az (1) bekezdésben említett tájékoztatásra vonatkozó nyelvi követelményeket annak érdekében, hogy a fogyasztó számára biztosított tájékoztatás könnyen érthető legyen.
- (3) Hanghívás útján történő kapcsolatfelvétel esetén a kereskedőnek a fogyasztóval folytatott bármilyen hívás kezdetén egyértelművé kell tennie a személyazonosságát és az általa kezdeményezett hívás kereskedelmi célját. Amennyiben a hívás rögzítésre kerül vagy kerülhet, a kereskedőnek erről is értesítenie kell a fogyasztót.

- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve, a (3) bekezdésben említett hanghívás útján történő kapcsolatfelvétel esetében a kereskedőnek lehetősége van arra, hogy – a fogyasztó kifejezett beleegyezése esetén – kizárólag az (1) bekezdés a), f), g), k) és p) pontjában említett információkat közölje azt megelőzően, hogy a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné. A kereskedőnek ebben az esetben tájékoztatnia kell a fogyasztót az (1) bekezdésben említett egyéb információk jellegéről és rendelkezésre állásáról. Az (1) bekezdésben említett egyéb információkat a kereskedőnek közvetlenül a távollevők között kötött szerződés megkötését követően, tartós adathordozón kell megadnia.
- (5) Abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett tájékoztatásra kevesebb mint egy nappal azelőtt kerül sor, hogy a fogyasztót kötné a távollevők között kötött szerződés, a tagállamok előírják, hogy a kereskedő emlékeztetőt küldjön a fogyasztónak a távollevők között kötött szerződéstől való elállás lehetőségéről és az elállás esetén követendő eljárásról, a 16b. cikkel összhangban. Az említett emlékeztetőt a távollevők között kötött szerződés megkötésétől számított egy–hét napon belül, tartós adathordozón kell a fogyasztó számára biztosítani.
- (6) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást tartós adathordozón, könnyen olvasható formában kell megadni a fogyasztónak.

A fogyatékossgal élő fogyasztók, köztük a látássérült személyek részére az (1) bekezdésben említett tájékoztatást kérésre megfelelő és hozzáférhető formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

- (7) Elektronikus úton történő tájékoztatás esetén a kereskedő számára engedélyezett az információk rétegekbe rendezése, az (1) bekezdés a), f), g), k) és p) pontjában említett információk kivételével.

Az információk rétegekbe rendezése esetén lehetővé kell tenni az (1) bekezdésben említett információk egyetlen dokumentumként történő megtekintését, mentését és kinyomtatását.

Ilyen esetekben a kereskedő biztosítja, hogy a fogyasztó a távollevők között kötött szerződés megkötése előtt megkapja az (1) bekezdésben említett, szerződéskötést megelőző tájékoztatást.

- (8) Az e cikkben meghatározott tájékoztatási követelmények teljesültének vonatkozásában a bizonyítási teher a kereskedőre hárul.
- (9) A tagállamok a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó előírások tekintetében az e cikkben foglaltakhoz képest szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak, amennyiben a rendelkezések összhangban állnak az uniós joggal.
- (10) Ha egy konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó másik uniós jogi aktus a fogyasztó részére a szerződés megkötését megelőzően nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó szabályokat tartalmaz, az említett szabályok részletezettségi szintjétől függetlenül kizárólag az adott uniós jogi aktus szabályai alkalmazandók az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokra, kivéve ha arról az adott uniós jogi aktus másként rendelkezik.

Ha az említett másik uniós jogi aktus nem tartalmaz az elállási jogról szóló tájékoztatásra vonatkozó szabályokat, a kereskedőnek az (1) bekezdés p) pontjával összhangban tájékoztatnia kell a fogyasztót e jog meglétéről vagy hiányáról.

16b. cikk

A távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződéstől való elállás joga

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó 14 naptári napon belül indokolás és bármilyen szankció nélkül elállhasson a szerződéstől. Az említett időtartam 30 naptári napra meghosszabbodik a távollevők között magán-nyugdíjpénztári szolgáltatás céljából kötött szerződések esetében.

Az első albekezdésben említett elállási időszaknak a következő naptól kezdődik:

- a) a távollevők között kötött szerződés megkötésének napja; vagy
- b) az a nap, amelyen a fogyasztó a 16a. cikkel összhangban megkapja a szerződéses feltételeket és a tájékoztatást, ha ez az időpont későbbi, mint az ezen albekezdés a) pontjában említett nap.

Ha a fogyasztó nem kapta meg a szerződéses feltételeket és a tájékoztatást a 16a. cikkel összhangban, az elállási időszak minden esetben lejár a távollevők között kötött szerződés megkötését követő 12 hónap és 14 nap elteltével. Ez nem alkalmazandó, ha a fogyasztót nem tájékoztatták elállási jogáról a 16a. cikk (1) bekezdése p) pontjának megfelelően.

(2) Az elállási jog nem alkalmazandó a következő esetekre:

- a) olyan fogyasztói pénzügyi szolgáltatások, amelyek ára a pénzügyi piacok olyan ingadozásaitól függ, amelyekre a kereskedő nincs befolyással és amely ingadozások az elállási időszak alatt is előfordulhatnak; ide tartoznak a következőkkel kapcsolatos szolgáltatások:
- deviza,
 - pénzpiaci eszközök,
 - átruházható értékpapírok,
 - kollektív befektetési formák befektetési jegyei,
 - pénzügyi határidős ügyletek, ideértve a pénzeszközben teljesített, egyenértékű eszközöket,
 - határidős kamatláb-megállapodások (FRAs),
 - kamat-, deviza- és részvéncsereügyletek,
 - az e pontban említett bármely eszközre vonatkozó vételi vagy eladási opciók, ideértve az ezzel egyenértékű készpénz-elszámolású eszközöket is. Ebbe a kategóriába tartoznak különösen a deviza- és kamatláb-opciók;

- b) olyan utas- és poggyászbiztosítási kötvények vagy hasonló rövid lejáratú biztosítási kötvények, amelyek futamideje nem éri el az egy hónapot;
 - c) olyan szerződések, amelyeket a fogyasztó kifejezett kérelmére mindkét fél teljes mértékben teljesített azelőtt, hogy a fogyasztó az elállási jogát gyakorolta volna.
- (3) Amennyiben a fogyasztó az elállási jog gyakorlására vonatkozó bejelentést az (1) bekezdésben említett elállási időszak lejártát megelőzően küldte meg, úgy kell tekinteni, hogy az említett időszakban gyakorolta elállási jogát.
- (4) Amennyiben valamely, távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződéssel összefüggő kapcsolódó szolgáltatást a kereskedő vagy valamely harmadik fél az adott harmadik fél és a kereskedő közötti megállapodás alapján nyújtja, a fogyasztót, ha e cikknek megfelelően gyakorolja elállási jogát, a járulékos szerződés nem köti. Nem számítható fel a fogyasztónak semmilyen költség, amennyiben a járulékos szerződés felmondása mellett dönt.
- (5) E cikk nem érinti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek olyan időtartamot írnak elő, amelynek során a szerződés teljesítése nem kezdődhet meg.

- (6) Ha egy konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó másik uniós jogi aktus az elállási jogra vonatkozó szabályokat tartalmaz, kizárólag az adott uniós jogi aktusnak az elállási jog gyakorlására vonatkozó szabályai alkalmazandók az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokra, kivéve ha arról az adott másik uniós jogi aktus másként rendelkezik. Amennyiben az adott másik uniós jogi aktus feljogosítja a tagállamokat arra, hogy válasszanak az elállási jog és egy alternatíva – például a mérlegelési idő – között, kizárólag az adott uniós jogi aktus megfelelő szabályai alkalmazandók az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokra, kivéve ha arról az adott másik uniós jogi aktus másként rendelkezik.
- (7) E cikktől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ehelyett a következő rendelkezéseket alkalmazzák az alábbi pénzügyi szolgáltatásokra az elállási jog vagy a mérlegelési idő tekintetében:
- a) a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv^{***} 14. cikkének (6) bekezdése az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján az irányelv hatálya alól mentesített hitelmegállapodások tekintetében; valamint
 - b) az EU) 2023/... európai parlamenti és tanácsi irányelv^{*****} 26. és 27. cikke az említett irányelv 2. cikkének (2) bekezdése alapján az irányelv hatálya alól mentesített hitelmegállapodások tekintetében.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 22/23 (2021/0171(COD)) számú dokumentumban található irányelv számát, és az említett irányelv dátumát, címét és HL-hivatkozását a lábjegyzetbe.

16c. cikk

Az elállást megelőzően teljesített szolgáltatás megfizetése

- (1) Ha a fogyasztó a 16b. cikk szerinti elállási jogával él, csak arra kötelezhető, hogy a kereskedő által a távollevők között kötött szerződésnek megfelelően, ténylegesen teljesített szolgáltatást fizesse meg. A fogyasztónak az említett szolgáltatás indokolatlan késedelem nélkül kell megfizetnie. A fizetendő összeg:
 - a) nem haladhatja meg azt az összeget, amely a távollevők között kötött szerződés teljes tartalma szerinti szolgáltatáshoz arányosan viszonyuló, már teljesített szolgáltatásért jár;
 - b) semmiképpen nem lehet olyan mértékű, amely szankciójellegű.
- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a fogyasztók nem kötelezhetők pénzösszeg megfizetésére, ha biztosítási szerződéstől állnak el.
- (3) A kereskedő semmilyen pénzösszeg megfizetésére nem kötelezheti a fogyasztót e cikk (1) bekezdése alapján, kivéve ha bizonyítani tudja, hogy a fogyasztó a 16a. cikk (1) bekezdésének p) pontjával összhangban megfelelő tájékoztatást kapott a fizetendő összegről. A kereskedő nem követelhet azonban ilyen pénzösszeget, ha a 16b. cikk (1) bekezdése szerinti elállási időszak lejártát megelőzően, a fogyasztó előzetes kérése nélkül kezdte meg a szerződés teljesítését.

- (4) A kereskedőnek indokolatlan késedelem nélkül és legkésőbb az elállásról való értesítésnek a kereskedő általi kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül vissza kell térítenie a fogyasztó részére azokat az összegeket, amelyeket a távollevők között kötött szerződéssel összhangban tőle kapott, kivéve az (1) bekezdésben említett összeget.
- (5) A fogyasztónak indokolatlan késedelem nélkül és legkésőbb a szerződéstől való elállásának napját követő 30 naptári napon belül vissza kell térítenie a kereskedő részére azokat az összegeket, amelyeket a kereskedőtől kapott.

16d. cikk

Megfelelő magyarázat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kereskedők kötelesek legyenek olyan megfelelő magyarázatot nyújtani a fogyasztónak az ajánlott pénzügyi szolgáltatási szerződésekről, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára annak értékelését, hogy a javasolt szerződés és a kapcsolódó szolgáltatások megfelelnek-e az igényeinek és a pénzügyi helyzetének. Ezt a magyarázatot költségmentesen és szerződés megkötését megelőzően kell biztosítani a fogyasztó számára. A magyarázatnak a következő elemeket kell tartalmaznia:
 - a) az előírt szerződéskötés előtti tájékoztatás;
 - b) a javasolt szerződés alapvető jellemzői, beleértve a lehetséges kapcsolódó szolgáltatásokat is;

- c) a javasolt szerződés fogyasztót esetlegesen érintő konkrét hatásai, beleértve adott esetben a fogyasztó nemfizetésének vagy késedelmes fizetésének következményeit is.
- (2) A tagállamok meghatározhatják az (1) bekezdésben említett magyarázat terjedelmét és nyújtásának módját. A tagállamok ezt a módot és terjedelmet hozzáigazíthatják a pénzügyi szolgáltatás ajánlásakor fennálló helyzet jellemzőihez, a címzett személyéhez és az ajánlott pénzügyi szolgáltatás jellegéhez.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben a kereskedő online eszközöket használ, a fogyasztónak a szerződéskötést megelőző szakaszban, valamint – indokolt esetben – a távollevők között kötött szerződés megkötését követően egyaránt joga legyen emberi beavatkozást kérni és kapni ugyanazon a nyelven, mint amelyen a 16a. cikk (1) bekezdésével összhangban a szerződéskötést megelőző tájékoztatást kapta.
- (4) A megfelelő magyarázattal kapcsolatban e cikkben meghatározott követelmények teljesültének vonatkozásában a bizonyítási teher a kereskedőre hárul.
- (5) Ha egy konkrét pénzügyi szolgáltatásokat szabályozó másik uniós jogi aktus a fogyasztó számára nyújtandó megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályokat tartalmaz, kizárólag az adott uniós jogi aktus megfelelő magyarázatra vonatkozó szabályai alkalmazandók az említett konkrét pénzügyi szolgáltatásokra, kivéve ha arról az adott uniós jogi aktus másként rendelkezik.

- (1) A 2005/29/EK irányelv és az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a kereskedők pénzügyi szolgáltatási szerződések távollevők közötti megkötésekor az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet^{*****} 3. cikkének m) pontjában meghatározott online interfészeit ne oly módon alakítsák ki, strukturálják vagy működtessék, amely a szolgáltatásaikat igénybe vevő fogyasztókat megtevesztheti vagy manipulálhatja, illetve egyéb módon lényegesen torzíthatja vagy csökkentheti a fogyasztók azon képességét, hogy szabadon és tájékozottan döntsenek. A tagállamoknak különösen olyan intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek – az uniós joggal összhangban – az alábbi kereskedői gyakorlatok legalább egyikének kezelését célozzák:
- a) a szolgáltatásaikat igénybe vevő fogyasztók döntésük meghozatalára való felkérésekor bizonyos választási lehetőségek hangsúlyosabb feltüntetése;
 - b) a szolgáltatást igénybe vevő fogyasztók ismételt felkérése valamely választásra olyan kérdésben, amellyel kapcsolatban már döntést hoztak, különösen a felhasználói élményt zavaró felugró ablak alkalmazásával; vagy
 - c) a szolgáltatás lemondására irányuló eljárásnak a szolgáltatás igénybevételére irányuló eljárásnál nehezebbé tétele.

- (2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt, kereskedőkre vonatkozó előírások tekintetében szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak, amennyiben a rendelkezések összhangban állnak az uniós joggal.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

*** Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

**** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/... irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 2008/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL ...).

***** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).”

5. A 24. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A távollevők között kötött fogyasztói pénzügyi szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó, a 3. cikk (1b) bekezdésében említett rendelkezések alapján elfogadott intézkedések megsértése tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (EU) 2017/2394 rendelet 21. cikkének megfelelően szankciók kiszabására kerül sor, azok magukban foglalják a pénzbírságok adminisztratív eljárások révén történő kiszabásának vagy a pénzbírság kiszabására irányuló jogi eljárások megindításának lehetőségét, vagy mindkettőt.”

6. A 29. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely tagállam él a 3. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (7) és (8) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (1a) és (3) bekezdésében, a 16. cikk második és harmadik bekezdésében, a 16a. cikk (2) és (9) bekezdésében, a 16b. cikk (7) bekezdésében és a 16e. cikkben foglalt szabályozási lehetőségek bármelyikével, arról, valamint a későbbi változásokról [az átültetés határideje]-ig tájékoztatja a Bizottságot.”

7. Az I. melléklet ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Átültetés és felülvizsgálat

(1) A tagállamok legkésőbb ... [24 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ... [30 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően]-tól/-től kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.
- (3) A Bizottság 2030. július 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv – és azon belül az elállási funkció – alkalmazásáról. A jelentésnek értékelést kell tartalmaznia a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatások egységes uniós piacának működéséről, valamint ezen irányelvnek az egyéb vonatkozó uniós jogra gyakorolt hatásáról.

3. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2002/65/EK irányelv ... [30 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően]-án/-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre vonatkozó hivatkozásokat az ezen irányelvvel módosított 2011/83/EU irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és az ezen irányelv mellékletében található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 2011/83/EU irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

Az „A. Elállási tájékoztató minta” pont alatti „Kiegészítési útmutató” című szakaszban a 3. útmutatás helyébe a következő szöveg kerül:

„[3] Ha Ön elállási funkció biztosításával köteles lehetőséget adni a fogyasztónak arra, hogy az online megkötött szerződéstől elálljon, illessze be a következő szöveget:» Az elállási jogát Ön online is gyakorolhatja a következő címen: [beillesztendő az internetes cím vagy egyéb megfelelő magyarázat az elállási funkció elérési helyéről]. Ha ezt az online funkciót veszi igénybe, az elállásról való tudomásszerzésről – az elállás tartalmát, valamint napját és időpontját is feltüntetve – indokolatlan késedelem nélkül átvételi elismervényt fogunk Önnek küldeni egy tartós adathordozón (például e-mailben). « Ha Ön lehetőséget ad a fogyasztónak arra, hogy elektronikusan, az Ön weboldalán töltse ki és nyújtsa be elállási nyilatkozatát, illessze be a következő szöveget: «Az elállásnyilatkozat-mintát vagy bármely más egyértelmű nyilatkozatot Ön elektronikusan is kitöltheti és benyújthatja weboldalunkon [beillesztendő az internetes cím]. Ha Ön emellett dönt, az elállásról való tudomásszerzésről szóló átvételi elismervényt közölni fogjuk Önnel egy tartós adathordozón (például e-mailben).«”.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2002/65/EK irányelv	az ezen irányelvvel módosított 2011/83/EU irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	–
1 cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	3. cikk, (1b) bekezdés, második albekezdés
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	3. cikk, (1b) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
2. cikk, a) pont	2. cikk, 7. pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, 12. pont
2. cikk, c) pont	2. cikk, 2. pont
2. cikk, d) pont	2. cikk, 1. pont
2. cikk, e) pont	2. cikk, 7. pont
2. cikk, f) pont	2. cikk, 10. pont
2. cikk, g) pont	–
3. cikk, (1) bekezdés	16a. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, 1.a), 1.b) és 1.c) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 1.d) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, d) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 1.e) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, e) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.a) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, f) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.b) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, g) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.c) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, j) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.d) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, k) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.e) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, l) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.f) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, m) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 2.g) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, n) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 3.a) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, p) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 3.b) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, q) pont

2002/65/EK irányelv	az ezen irányelvvel módosított 2011/83/EU irányelv
3. cikk, (1) bekezdés, 3.c) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, r) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 3.d) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, s) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 3.e) pont	–
3. cikk, (1) bekezdés, 3.f) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, t) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 3.g) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, u) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 4.a) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, v) pont
3. cikk, (1) bekezdés, 4.b) pont	16a. cikk, (1) bekezdés, w) pont
3. cikk, (2) bekezdés	–
3. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont	16a. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont és második albekezdés	16a. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	–
4. cikk, (1) és (5) bekezdés	16a. cikk, (10) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	16a. cikk, (9) bekezdés
4. cikk, (3) és (4) bekezdés	–
5. cikk, (1) bekezdés	16a. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, (5) bekezdés és (6) bekezdés, első albekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	–
5. cikk, (3) bekezdés	–
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	16b. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	–
6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, első franciabekezdés	16b. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont
6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, második franciabekezdés	16b. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont
6. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	–
6. cikk, (2) bekezdés, a) pont	16b. cikk, (2) bekezdés, a) pont
6. cikk, (2) bekezdés, b) pont	16b. cikk, (2) bekezdés, b) pont
6. cikk, (2) bekezdés, c) pont	16b. cikk, (2) bekezdés, c) pont

2002/65/EK irányelv	az ezen irányelvvel módosított 2011/83/EU irányelv
6. cikk, (3), (4), (5), (6) (7) és (8) bekezdés	–
7. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	16c. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
7. cikk, (1) bekezdés, első franciabekezdés	16c. cikk, (1) bekezdés, a) pont
7. cikk, (1) bekezdés, második franciabekezdés	16c. cikk, (1) bekezdés, b) pont
7. cikk, (2) bekezdés	16c. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	16c. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	16c. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	16c. cikk, (5) bekezdés
9. cikk	–
10. cikk	–
11. cikk, első és harmadik albekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, második albekezdés	–
12. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, első albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	–
13. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	–
14. cikk	–
15. cikk	–
16. cikk	–
17. cikk	–
18. cikk	–
19. cikk	–
20. cikk	–
21. cikk	–
22. cikk	–
23. cikk	–